

Tale ved den gudstjenestelige markering af aftalen mellem Folkekirken og Metodistkirken, Københavns Domkirke, søndag d. 11. marts 2018

Kære Folkekirke, Metodistkirke, biskopper, præster og alle I andre gæster.

Jeg skulle sidste søndag have deltaget i Strandby i fællesmarkeringen af jeres teologiske fællesaftale og "kontrakt". Men en tjenestetur sendte mig til Sydkorea, så jeg må besøge Strandby en anden god dag.

Men godt at jeg nåede hjem til at være med i dag.

For vi har alle bruge for mere trosmæssig forståelse. Både personligt og samfundsmæssigt. Og jeg vil tillade mig at tilføje POLITISK.

Det sidste ikke fordi vi politikere skal blande os i den teologiske fortolkning af de enkelte bekendelsesskrifter, men vi skal måske genopdage troens betydning for mange mennesker.

For det, der i den grad påvirker så mange mennesker, er ikke kun noget privat, der præger livet inde bag de private mure.

Det præger jo alle 24 timer i døgnet, hele året – og ofte hele livet.

Derfor hører tro også til i det offentlige rum. Ikke for at styre det, men for at deltage i samfundslivet. Være synlig i samfundet. Det, der ikke er synligt, opleves let som noget, man skal være betænkelig ved.

Derfor har vi en klog grundlov, der har givet os trosfrihed, forsamlingsfrihed og ytringsfrihed.

Altså ret til at tro, tænke og tale – men ikke til at handle. Der er vi alle her i landet underlagt de samme demokratiske love og regler.

I en verden, fyldt med konflikter, - der flere steder også rummer en voldsom religiøs uenighed, ja ligefrem had, ringeagt og en mærkelig opfattelse af, at ens egen tro er bedre end andres, og derfor har man ret til at skade de andre, - er det vigtigt at trossamfund finder sammen og bidrager til at fællesskaber kan fungere i harmoni med hinanden og med det omgivende samfund.

For her indgår de fleste mennesker jo i forskellige fællesskaber. Kun nogle af disse fællesskaber bygger på en tro, en religiøs overbevisning.

Jeg er derfor overbevist om, at trossamfund har en rolle i både den store og lille samfundsorden.

I trossamfund har brug for hinanden, og også sekulære samfund har brug for, at trossamfund medvirker i det store fællesskab.

Det kan jeres nu formaliserede samarbejde i høj grad medvirke til. Jeres nye samarbejde er kendetegnende ikke kun for ligheder, men også for gensidig respekt og rummelighed. Det kan inspirere andre trossamfund til mere samarbejde – og højne forståelsen både for nuancer og for "hjerteblood" i forskelle...

Nu er I nået frem til en fælles teologisk forståelse, der åbner for et større samarbejde.

Næppe alle trossamfund kan nå en sådan teologisk forståelse, men kan vel alligevel godt lære af jeres proces og aftale.

I viser vejen til nyt samarbejde – lad det åbne flere døre også ind i og mellem andre trosfællesskaber.

I ønskes held og lykke med både det trosmæssige og med det praktiske samarbejde.

Jeg er glad for at være nået hjem til dagens smukke markering af jeres aftale.

// Karen J. Klint, formand for Folketingets Kirkeudvalg.

Et PS

Lige en meget personlig hilsen. Da jeg i dag for 20 år siden blev valgt til Folketinget, anede jeg ikke meget om folkekirken og om andre trossamfund. Jeg ved noget mere i dag. Det skylder jeg bl.a. flere af jer tilstedeværende. Det vil jeg gerne sige Jer en stor tak for.